

§. 167. Храбрость Блеазарова на Ида Маккавиева брата.

Достопамятенъ стана онъй подвигъ и заради Блеазарова тѣ смърть; Онъ като видѣ единъ зверь погълтъ отъ дръвта тѣ съ царски трѣфила натрѣфенъ, мнѣше, чи царь-а сѣди на него; за тѣй изрече да пожертвѣва свой си животъ, заради оцѣ то избавленіе. И така растранава непріатели тѣ, и споредъ тѣхъ дохожда на зверь-а, оувираса подъ корема мѣ, съ чести раны го оувива, и припискаса ѿ тѣло то на зверь-а, та оумира и самъ.

§. 168. Нечестіе Никанорова: Испроверженіе то мѣ и смърть та мѣ.

Димитрій като са воцари на Сурія, проводи противъ Идей тѣ Никанора. А този нечестивый прострѣ десницъ тѣ си на Іерусалимъ и дерзна да настраши, какъ онъ ще да срини Божій домъ. А Ида и негови тѣ войскари, ако и да вѣхъ малкома, сзчинихъ битвъ противъ него, които са во-рехъ съ рѣцѣси, и са молахъ на Бога съ сердца та си. И така царски тѣ войскари паднахъ на голѣмъ пагѣвъ, и самъ Никаноръ са намѣри междѣ непріателски тѣ войски, и Ида повелѣ да отрѣжжѣтъ главъ тѣ мѣ, и да ѣхъ донесжѣтъ на Іерусалимъ, и нечестивъ тѣ мѣ рѣжжѣ да накачатъ на храма.

§. 169. Ида Маккавей оумира.

Слѣдъ малко время слѣчиса борва съ Вакхидъ, Димитріевъ войводаж; но таа врань вѣше погѣвительна за Идей; понеже они изгѣвихъ надѣждъ тѣ дѣто имахъ на Бога, и дерзновеніе то си распилѣхъ єдни на самъ а дръги на тамъ. А Ида само съ осемдесать войницы стоа противъ гнѣво на непріатели тѣ и на противноваленый полкъ, отъ когото єднъ часть върна на вѣгъ. Но въ то время овиколенъ ѿ множество то на противници тѣ, падна оураненъ ѿ стрелы тѣ имъ. А колко вѣше желанъ на народа, показа са ѿ плачове тѣ и рыданія та на погрѣвеніе то мѣ, и ѿ многовременно то сѣ-тованіе (желаніе) на сзгражданы тѣ мѣ.